

Na każdej polskiej monecie kolekcjonerskiej znajdują się:

- nominal
- wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej
- napis: Rzeczpospolita Polska
- rok emisji

Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję do upamiętnienia ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Zapraszamy do zapoznania się z planem emisji na stronie: www.nbp.pl/monety

Na Państwa dodatkowe pytania odpowiedzą nasi konsultanci pod numerami tel. 22 185 91 59 oraz 22 185 13 03.

Sprzedaż monet kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w oddziałach okręgowych NBP oraz przez sklep internetowy NBP.

10 lipca 2019 roku Narodowy Bank Polski planuje wprowadzić do obiegu srebrną monetę o nominale 20 zł „Historia monety polskiej” – szóstak Jana Sobieskiego.

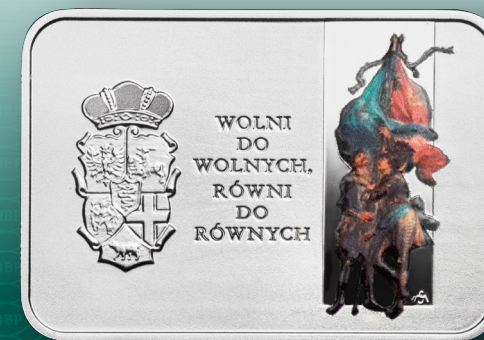
Narodowy Bank Polski jest centralnym bankiem państwa odpowiadającym za politykę pieniężną i stabilność cen. Jego funkcje określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ustawa o NBP. NBP ma wyłączne prawo emisji pieniądza. Jako bank centralny nie prowadzi rachunków bankowych obywateli, nie przyjmuje od nich lokat, nie udziela kredytów. Prowadzi natomiast obsługę budżetu państwa, a także podmiotów sektora finansów publicznych. Gromadzi rezerwy walutowe państwa i zarządza nimi. Pełni funkcję banku banków, tworząc warunki do działania systemu bankowego. Jest również jednym z najważniejszych ośrodków naukowo-analitycznych w dziedzinie ekonomii i rynków finansowych. Więcej o NBP: www.nbp.pl
Narodowy Bank Polski

Dbamy o wartość pieniądza

NBP

Narodowy Bank Polski

450. rocznica unii lubelskiej

Monety kolekcjonerskie

450. rocznica unii lubelskiej

W roku 2019 obchodzimy 450. rocznicę unii lubelskiej. Na sejmie unijnym w Lublinie, obradującym od stycznia do sierpnia 1569 roku, podjęto decyzje, które zbudowały Rzeczpospolitą Obojga Narodów i ukształtowały geopolityczną strukturę Europy Środkowo-Wschodniej na całą epokę. Na ten dorobek złożyło się kilka ważnych aktów państwowych. Przede wszystkim 1 lipca 1569 roku zawarto unię polsko-litewską, która tworzyła nowe państwo – Rzeczpospolitą Obojga Narodów, nie likwidując dotychczas istniejących: Korony Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego. Powstała struktura o charakterze federacyjnym, ze wspólnym obieralnym monarchą, wspólnym sejmem i polityką zagraniczną. Oba jej podmioty zachowywały jednak własne terytorium, urzędy, skarb, język urzędowy, system sądowy. Oprócz podmiotów federacji w nowym państwie istniały obszary swoistej autonomii. Przywileje królewskie z 26 maja i 6 czerwca 1569 roku ustalały ramy funkcjonowania Ziemi Wołyńskiej i Księstwa Kijowskiego, oddzielonych od Wielkiego Księstwa Litewskiego i przyłączonych („przywróconych”, jak wówczas mówiono) do Korony. Oba terytoria przyznano identyczne prawa do stosowania odrębnego systemu sądownictwa i własnego języka urzędowego – ruskiego, uprzywilejowany status cerkwi prawosławnej oraz wyłączenie spod egzekucji dóbr królewskich. Powstał w ten sposób załączek Rzeczypospolitej już nie dwóch, a trzech narodów – polskiego, litewskiego i ruskiego. Kolejnym terytorium, które zostało włączone do Korony przy zachowaniu wielu regionalnych odrębności, były Prusy Królewskie. Odpowiedni dekret królewski został wydany 16 marca 1569 roku. Województwa tej prowincji miały od tamtego czasu uczestniczyć we wspólnym sejmie Rzeczypospolitej, ale pozostawiano Prusom autonomiczny system sądownictwa, odrębny ustrój sejmikowy, dopuszczający udział przedstawicieli miast, oraz możliwość używania języka niemieckiego jako równoległego z polskim języka

urzędowego. Konstytucja sejmowa „O Ziemi Inflanckiej” regulowała z kolei odrębny status tego terytorium, podporządkowując je Koronie i Litwie, co otworzyło drogę do nieco późniejszych szczegółowych rozwiązań ustanawiających autonomię podobną do pruskiej.

Znaczny wpływ na dorobek sejmu lubelskiego miał król Zygmunt II August, ale decyzje ws. unii były przede wszystkim efektem porozumienia zawartego między partnerami o zróżnicowanych interesach i poglądach. Szlachta polska dążyła do głębszej integracji, litewska do zachowania większej odrębności, ruska i pruska chroniły swe regionalne interesy. Udało się jednak wynegocjować rozwiązania

25 czerwca 2019 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu srebrną monetę o nominale 20 zł „450. rocznica unii lubelskiej”.

Nominał 20 zł

metal: Ag 925/1000

stempel: lustrzany, druk UV

wymiary: 40,00 x 28,00 mm

masa: 28,28 g

brzeg (bok): gładki

nakład: do 15 000 szt.

Projektant monet: Sebastian Mikołajczak

Emitent: NBP

Na zlecenie NBP

monety wyprodukowała Mennica Polska S.A.

Wizerunek fragmentu obrazu Marcella Bacciarellego „Unia lubelska” ze zbiorów Zamku Królewskiego w Warszawie. Wizerunek króla Zygmunta II Augusta z „Pocztu Królów Polskich wg Jana Matejki” – dzieło jego uczniów L. Strojnowskiego i Z. Papińskiego ze zbiorów Towarzystwa Przyjaciół Sztuki w Krakowie

kompromisowe, które okazały się fundamentem trwałego funkcjonowania ważnego państwa stabilizującego sytuację w Europie Środkowo-Wschodniej. Jego istnienie powstrzymało na 200 lat ekspansję Wielkiego Księstwa Moskiewskiego i stworzyło wielki obszar w Europie Środkowo-Wschodniej, na którym działało państwo o charakterze obywatelskim i parlamentarnym, odwołujące się do ideologii wolnościowej.

Na rewersie monety znajdują się: herb Zygmunta II Augusta, cytat z dokumentów sejmu unijnego: „Wolni do wolnych, równi do równych” oraz fragment obrazu Marcella Bacciarellego „Unia lubelska”.

Na awersie monety został umieszczony wizerunek króla Zygmunta II Augusta według Jana Matejki.

Henryk Litwin